

Životopis – Ludmila Seefried – Matějková

Paní Ludmila Seefried – Matějková se narodila 13. listopadu 1938 v Heřmanově Městci. Zde žila se svojí starší sestrou Evou, maminkou Ludmilou a tatínkem Františkem. Pan František Matějka byl majitelem pily (soukromník). Paní Ludmila Matějková byla v domácnosti – hrála na klavír, malovala, starala se o celou rodinu, zahradu. 2. světovou válku přežívali v Heřmanově Městci na pile, kde otec pro rodinu (ve dvoře pily) vyhloubil protiválečný kryt. Ten celá rodina i blízcí využívali.

V roce 1948 přišlo zklamání a děs. Pila jim byla sebrána – došlo ke znárodnění. I blízcí a dobří spolupracovníci se k nim začali chovat nadřazeně, cize.. V roce 1952 se definitivně rozhodli opustit Heřmanův Městec a po mnoha peripetiích se dostali do Mariánských Lázní, kde tatínek pracoval v tehdejších Západočeských dřevařských závodech. V Mariánských Lázních Ludmila nastoupila do základní školy v budově Sever (dnešní budova Gymnázia a obchodní akademie ML).

Po několika odmítnutích začala navštěvovat Střední výtvarnou školu v Praze, kterou studovala v letech 1953 – 1956. Po úspěšném vykonání maturitní zkoušky se opakovaně pokoušela o přijetí na AVU, UMPRUM a VŠVU v Bratislavě. Z politických důvodů však nebyla přijata. Začala pracovat jako kamenice v Praze, v porcelánce v Duchcově. V roce 1959 se vrátila do Mariánských Lázní, kde působila jako učitelka výtvarné výchovy v ZŠ JIH a na ZŠ v Chebu (pravděpodobně na dnešní ZŠ Hradební). Protože nechtěla zůstat ve školství, začala později pracovat v Domě Chopin jako grafička. V Mariánských Lázních se zapojila do činnosti divadla malých forem KRUH a do ochotnického divadelního souboru, který jí také dopomohl k úspěšnému přijetí do Svazu výtvarníků (1964).

V roce 1965 se jí z prvního manželství narodila dcera Markéta. V té době už byla v hledáčku STB. Ta ji přemlouvala opakovaně, aby využila svého vzhledu a kontaktovala západní lázeňské hosty a předávala získané informace. K tomuto se nikdy paní Ludmila nesnížila. V roce 1967 získala stipendium v ateliéru Joe Henryho Lonase v Západním Berlíně. Zde poznala svého druhého muže, za kterého se provdala – Rainer Maria Seefried. To zasáhla „Boží ruka“ po třetí.

Po invazi vojsk Varšavské smlouvy v roce 1968 odešla do Berlína natrvalo. V té době již byla rozvedená. V Berlíně dostudovala a vydala se na sochařskou kariéru. Po provdání do Západního Berlína zůstala i nadále sledovaná STB. Dceru Markétu musela ponechat v tehdejší Československu. Tu vychovávali rodiče a později sestra Eva. Sestra Eva Matějková je vynikající kytaristka a loutnistka, dcera Markéta je stále aktivní houslistkou v Západočeském symfonickém orchestru. STB zasahovala do jejího života opakovaně. Přesto, že byla do zahraničí provdána legálně, neměla například možnost navštívit rodinu, když otec zemřel a maminka onemocněla rakovinou.

Po roce 2015, kdy zemřel její muž, se vrátila do Čech natrvalo. Usídlila se v obci Drmoul, kde žije v domku společně s vnučkou Markétou a kde má také ateliér pro svoji sochařskou činnost. V současné době je stále aktivní, vystavuje, pracuje se dřevem, kamenem, navštěvuje velmi aktivně koncerty symfonického orchestru, zajímá se o veškeré kulturní dění ve městě Mariánské Lázně i okolí. Paní Ludmila je silně věřící člověk a víru v lásku, soucit, odvalu a především čestnost považuje za důležité a pro člověka podstatné i v současné době.

současné době.